

vanskeligt ved at forstaa, hvorfor de med en Jordværdi under 15,000 Kr. foruden at have Ret til at tilbageholde de 4 Tønder pr. 1,000 Kr.s Jordskyld tillige har Ret til at faa et vist Kvantum under disse bestemte Forudsætninger med Hensyn til Svineproduktionen. Det synes mig, at det staaende Landbrugsudvalgs Forslag, der i alt Fald ikke har denne Grænse, her kunde være at foretrække. Men jeg indrømmer, at det hører til de Enkeltheder, hvorom der kan forhandles nærmere.

Saa er der Afgivelsen af de 180,000 t Havre; Herom sagde den højtærede Indenrigsminister, at af dette Kvantum tænkes 30,000 t anvendt til Havregryn, 60,000 t til Hærens Heste og Heste udenfor Landbruget, og 90,000 t skulde forbeholdes til en Reservebeholdning og til Saasæd. Nu forekommer det mig, at det er en meget stor Reservebeholdning, og det synes mig ogsaa, at man bør sige til Folk, at det er virkelig en af Landbrugets vigtigste Pligter at tænke paa at henlægge af sit Korn til Saasæd, men jeg vil ikke bestride, at der kan fremkomme Forhold, hvorunder det kan være nødvendigt ogsaa at kunne yde Hjælp paa dette Omraade. Men det maa alligevel være Undtagelsen, Regelen bør være, at de vedkommende indretter sig paa at have den fornødne Saasæd. Jeg skal i øvrigt om dette Havrekvantum kun sige, at jeg forventer, at der ved Afgivelsen maa blive taget et saadant Hensyn til dem, der skal afgive det, at det er muligt for dem at føde den Hestebesætning, som de nu har, og som der i øvrigt er Brug for ved deres Ejendom.

Foruden Spørgsmaalet om Menneskenes Ernæring er der i Lovforslaget nævnt to meget vigtige Spørgsmaal: Svineproduktionen og Kvægproduktionen eller Kreaturholdet. Med Hensyn til det førstnævnte Spørgsmaal forekommer det mig, at man bør sige lige ud, at den bør indskrænkes med omtrent $\frac{2}{3}$. Jeg tror, at det under de nuværende Tilførselsforhold eller, rettere sagt, med den nuværende Udsigt til Mangel paa Tilførsler ikke er forsvarligt at opretholde en Svineproduktion, der ligger ud over det, som Landet sædvanlig selv bruger, og det er omkring ved $\frac{1}{3}$ af den nuværende Produktion, det kan jo alligevel være slemt nok for de Folk, hvem denne Indskrænkning rammer. Egentlig Flæskenød vil der ikke blive, og jeg vil i en anden Forbindelse udtale en Forventning om, at det ualmindelig store Flæskforbrug i Hjemmene maatte i nogen Grad

flyttes. Vanskeligere synes Forholdet mig at stille sig med Hensyn til Reduktionen af Kvægbesætningerne. Den Reduktion, man i det teoretiske Landbrugsudvalg her har tænkt sig, er overordentlig stor, og under de nuværende Forhold, som jeg selvfølgelig ved denne Lejlighed ikke skal komme ind paa, kan det have sine Vanskeligheder at gennemføre den Reduktion af Kvægbesætningerne, man her har tænkt sig.

Her vil jeg først gøre den Henstilling, om det ikke med de nugældende Kreaturpriser var muligt at flytte en betydelig Del af det hjemlige Forbrug af Flæsk over paa Kødet. Det forekommer mig, at Kreaturpriserne — jeg siger udtrykkelig Kreaturpriserne — maatte være vel egnede hertil. Hvorvidt den Kødordning, vi har, i samme Grad er egnet dertil, og hvorvidt det Tilskud, der ydes Slagterne, er betimeligt og kommer Forbrugerne til gode, kan der vistnok være meget delte Meninger om. Maa jeg sige, at hvis jeg i det hele skulde gøre en kritisk Bemærkning om det hidtil praktiserede Maksimalprissystem, skulde det være den, at det i mange Tilfælde ikke er naaet ud til Forbrugerne, som man havde tænkt sig, og som man utvivlsomt havde ønsket det. Men jeg tror, som sagt, at det maa være muligt at flytte en Del af Flæskforbruget over paa Kødet, og jeg kunde endvidere tænke mig, at der kunde blive en Opgave for de Slagterier, som til Vinter ikke faar overdrevent travlt med at slagte Svin, idet de maaske kunde benyttes til denne større Nedslagning og samtidig kunde benyttes til en Hensaltning, saa at der kunde skabes en Beholdning til rimelige Priser for de kommende Tider.

Foruden Brødkorn og Foderkorn omhandler Lovforslaget ogsaa Kartoffelavl. Jeg er enig med den højtærede Minister i de Bemærkninger, han gjorde herom, nemlig at det var særdeles ønskeligt, at Befolkningen i Tide gav til Kende, hvor meget de skulde have af Kartoffelavl, for at de, som avler Kartoffler i større Udstrækning — og det er, som bekendt, ikke de federe Egne — kunde faa at vide, hvor meget de turde disponere over til Opfodring. Der kan neppe være Tvivl om, at der i indeværende Aar vil blive et betydeligt Kvantum Kartoffler til anvende til Opfodring, og det er særdeles ønskeligt, men det er derfor ogsaa ønskeligt, at den Del, som selvfølgelig forud maa reserveres til Menneskenes Ernæring, kan blive frataget paa et saa tidligt Tidspunkt